

SIGNAT PER

tècnica jurídica
Margarita Cerdó Vandellós
15/6/2026 9:29

Proposta de resolució de l'expedient per determinar si l'habitatge radicat al Polígon 9, Parcel·la 286, 07010, de Palma, disposa de títol administratiu habilitant suficient per desenvolupar l'activitat constatada pels Serveis d'Inspecció Turística del Consell Insular de Mallorca i, en conseqüència, la procedència de declarar il·lícites les dades contingudes en l'anunci corresponent (DIA 70/2026/MCV)

ANTECEDENTS

1. El dia 11/07/2024 l'habitatge radicat al Polígon 9, Parcel·la 286, 07010, de Palma va ser visitat pel personal adscrit al serveis d'Inspecció Turística del Consell Insular de Mallorca. Amb motiu de la referida visita, les inspectores varen aixecar les actes núm. 27062, 27063 i 27064, a on es documenta la realització d'una activitat turística sense disposar del preceptiu títol administratiu habilitant vigent.
2. Del informe cadastral adjunt a l'acta, resulta que el Sr. Marcello Gaminara, amb NIE Y2046438G, es titular del 100% de de la propietat i per tant, interessat i presumpte responsable en aquest procediment administratiu.
3. La publicitat de l'immoble en qüestió es va detectar en el portal Airbnb amb el títol "Sin Casa de fiesta, lo mejor para familias y ciclistas" amb referència "https://www.airbnb.es/rooms/50804302?source_impression_id=p3_1775556047_P3EXdLF4QvBM0OI&check_in=2026-04-08&guests=8&adults=8&check_out=2026-04-17". A dia d'avui, segons informe complementari del Servei d'Inspecció de data 07/04/2026, el títol s'ha modificat pel següent: "Can Beja, Antigua mansión mallorquina del siglo XIX"
4. De conformitat amb les dades disponibles, no consta que a data de realització de l'actuació indicada en l'antecedent 1 l'immoble en qüestió disposi del preceptiu títol administratiu habilitant a tal efecte.
5. En data 23/04/26 el conseller executiu de Turisme disposà la incitació del present expedient.
6. L'actuació referida en el punt anterior, juntament amb la documentació esmentada en el punt 1, es notificà a l'interessat/s el mateix dia 23/04/26
7. En data 27/04/2026 la persona interessada aporta escrit anomenant al lletrat D. Angel Hoyos Vich i al lletrat D. Víctor de Quiroga Muntaner com a representats legals. Aquest darrer i en la mateixa data sol·licita accés complet a l'expedient.
8. En data 28/04/2026 es requereix a la persona interessada perquè aporti acreditació de la representació tal i com s'estableix a la Llei 39/2015 de 1 d'octubre de Procediment

SIGNAT PER

tècnica jurídica
Margarita Cerdó Vandellós
15/6/2026 9:29

Administratiu de les Administracions públiques i en data 05/05/2026 s'aporta apoderament apud acta.

9. Tal i com es va demanar, en data 07/05/26 es va donar accés a l'expedient administratiu atorgant un nou període de deu dies per presentar al·legacions.

10. A la data d'aquesta proposta de resolució la persona interessada no ha presentat al·legacions.

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

I.- al·legacions presentades

No consta la presentació d'al·legacions en el si del present expedient.

II.- Òrgan competent per resoldre l'expedient.

1. De conformitat amb l'art. 30.11 de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears (BOE núm. 52, d'1 de març) «*La Comunitat Autònoma té la competència exclusiva en les matèries següents, sens perjudici del que disposa l'article 149.1 de la Constitució: ... Turisme*».

En el referit marc, mitjançant el Decret 50/2021, de 13 de desembre, de traspàs al Consell Insular de Mallorca de les funcions i els serveis inherents a les competències pròpies d'aquest consell insular que actualment exerceix l'administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria d'Ordenació turística (BOIB núm. 171, de dia 14), es a traspassaren al Consell Insular de Mallorca, en el seu àmbit territorial, amb subjecció a les prescripcions competencials que preveu l'Estatut d'Autonomia i en el marc de l'ordenament jurídic vigent, les funcions i els serveis que fins ara duia a terme l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria d'ordenació turística en el corresponent àmbit territorial.

Des del punt de vista auto organitzatiu, mitjançant el Decret de 10 de juliol de 2023, la Presidència del Consell Insular de Mallorca creà els departaments que n'han d'estructurar el Govern insular (BOIB Núm. 95, de dia 11) i, posteriorment, el Decret 28 de juliol de 2023 de la Presidència n'establí les competències assignades als departaments creats (BOIB núm. 106, de dia 29), que, pel que ara ens ocupa (Departament de Turisme), són les següents: «*Ordenació turística en els termes que es detallen en el Decret de traspàs de les funcions i serveis inherents a les competències pròpies d'aquest Consell Insular que anteriorment exercia la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*».

2. L'art. 7 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears (LTIB, d'ara endavant), determina que, de conformitat amb el previst en l'art. 70.3 de l'EaIB, correspon al Consell Insular competent per raó del territori, la protecció i preservació dels recursos turístics i l'exercici de totes aquelles competències relacionades con el turisme atribuïdes per altra norma. Aquesta determinació, cal connectar-la amb l'art. 1.2 LTIB, norma que

SIGNAT PER

tècnica jurídica
Margarita Cerdó Vandellos
15/6/2026 9:29

determina que la referida llei té per finalitat, entre d'altres, erradicar la competència deslleial i l'oferta il·legal o clandestina (lletra e), de tal forma que l'art. 28 LTIB preveu que aquesta oferta ha de ser objecte de control i seguiment, de tal forma que les administracions adoptaran, en el seu marc de competència, les mesures adients per lluitar contra la repetida oferta il·legal o clandestina (art. 114).

En aquest sentit, de conformitat amb l'art. 28 LTIB, la publicitat per qualsevol mitjà de difusió o la realització efectiva d'una activitat turística sense haver presentat la declaració responsable d'inici d'activitat o, si s'ha presentat, però sense complir les exigències legals per exercir-la, té la consideració d'oferta il·legal o activitat clandestina, intrusisme i competència deslleial. Específicament, pel que fa a la comercialització d'estades turístiques en habitatges, es consideren oferta il·legal i activitat clandestina, intrusisme i competència deslleial, tant la publicitat d'habitatges que comercialitzin estades turístiques que no hagin presentat la DRIAT a l'administració turística o que no compleixin els requisits normatius per a la seva comercialització i la comercialització d'estades turístiques en habitatges que no hagin presentat la DRIAT a l'administració turística o que no compleixin els requisits normatius exigits per a la seva comercialització.

3. Per altra banda, des de la perspectiva normativa estatal, cal invocar la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació y de comerç electrònic (LSSI, d'ara endavant). En concret l'art. 11 de la referida norma estableix que:

"Artículo 11. Deber de colaboración de los prestadores de servicios de intermediación

1. Cuando un órgano competente hubiera ordenado, en ejercicio de las competencias que legalmente tenga atribuidas, que se interrumpa la prestación de un servicio de la sociedad de la información o la retirada de determinados contenidos provenientes de prestadores establecidos en España, y para ello fuera necesaria la colaboración de los prestadores de servicios de intermediación, dicho órgano podrá ordenar a los citados prestadores que suspendan el correspondiente servicio de intermediación utilizado para la provisión del servicio de la sociedad de la información o de los contenidos cuya interrupción o retirada hayan sido ordenados respectivamente.

(...)

4. Las medidas a que hace referencia este artículo serán objetivas, proporcionadas y no discriminatorias, y se adoptarán de forma cautelar o en ejecución de las resoluciones que se dicten, conforme a los procedimientos administrativos."

L'article 16 de la referida norma regula aquesta qüestió de la manera següent:

"Artículo 16. Responsabilidad de los prestadores de servicios de alojamiento o almacenamiento de datos.

1. Los prestadores de un servicio de intermediación consistente en albergar datos proporcionados por el destinatario de este servicio no serán responsables por la información almacenada a petición del destinatario, siempre que:

- a) No tengan conocimiento efectivo de que la actividad o la información almacenada es ilícita o de que lesiona bienes o derechos de un tercero susceptibles de indemnización, o*
- b) Si lo tienen, actúen con diligencia para retirar los datos o hacer imposible el acceso a ellos.*

Se entenderá que el prestador de servicios tiene el conocimiento efectivo a que se refiere el párrafo a) cuando un órgano competente haya declarado la ilicitud de los datos, ordenado su retirada o que se imposibilite el acceso a los mismos, o se hubiera declarado la existencia de la lesión, y el prestador conociera la correspondiente resolución, sin perjuicio de los procedimientos

SIGNAT PER

tècnica jurídica
Margarita Cerdó Vandellós
15/6/2026 9:29

de detección y retirada de contenidos que los prestadores apliquen en virtud de acuerdos voluntarios y de otros medios de conocimiento efectivo que pudieran establecerse.”.

Els preceptes invocats fan referència genèrica a l'òrgan competent per ordenar la retirada de continguts o la interrupció de la prestació del servei de la societat de la informació. Per determinar específicament el referit òrgan, cal parlar esment a l'annex de la referida norma, que determina:

“j) “Órgano competente”: todo órgano jurisdiccional o administrativo, ya sea de la Administración General del Estado, de las Administraciones Autonómicas, de las Entidades locales o de sus respectivos organismos o entes públicos dependientes, que actúe en el ejercicio de competencias legalmente atribuidas.”.

En conseqüència, per determinar l'òrgan competent per raó de la matèria al qual es refereix l'article 43 LSSI, que ha de dictar la resolució d'incompliment, haurem d'anar, en primer lloc, a la LTIB, que és justament la norma específica d'aplicació per raó de la matèria. En aquest sentit, cal fer referència la referida llei autonòmica, en relació amb el Reglament (UE) 2022/2065 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu al mercat únic de serveis digitals, pel qual es modifica la Directiva 2000/31/CE; la LSSI, i, amb caràcter general, la resta de normes relatives als serveis de la societat de la informació, quan es refereixin a autoritat competent en matèria de turisme en l'àmbit insular.

4. En aquest punt, tal com s'ha avançat, per determinar l'òrgan competent hem d'estar en primer lloc, a la LTIB, que és justament la norma específica d'aplicació per raó de la matèria. Davant el silenci de la LTIB, cal parlar esment a les previsions de la Llei 4/2022, de 28 de juny, de Consells Insulars, quan, entre les atribucions dels consellers executius, hi inclou, de conformitat amb el Reglament orgànic, exercir les matèries atribuïdes al seu departament, sense perjudici d'ostentar qualsevol altra atribució assignada per la normativa d'aplicació. Addicionalment, cal recordar que, certament, aquest expedient s'incoa amb ocasió d'una presumpta infracció de la normativa vigent en matèria de turisme, la qual cosa el relaciona estretament amb l'àmbit sancionador, en el marc normatiu esmentat anteriorment. La competència de la norma específica al conseller executiu es ratifica per la previsió que, amb caràcter general, conté l'article 69 de la Llei 4/2022, de 28 de juny, de Consells Insulars que es refereix als òrgans competents en matèria sancionadora.

Per tant, si bé la normativa referida no conté cap referència específica a l'atribució de funcions, tant la normativa en matèria de turisme com la Llei de Consells Insulars, contenen una atribució genèrica, en els termes esmentats, reforçada per la clara determinació de competències en matèria sancionadora a favor del conseller executiu competent per raó de la matèria i territori. En definitiva, tot i que la resolució que finalitzi l'expedient no és una resolució sancionadora, està íntimament vinculada a aquesta i, ja hem vist, que el conseller competent per raó de la matèria és el competent per sancionar. En aquest sentit, cal dir que el conseller executiu per raó de la matèria i el territori és també qui dirigeix i coordina el departament que encapçala i desenvolupa l'acció de govern en l'àrea de la seva responsabilitat.

En resum, l'òrgan competent per resoldre aquest procediment és el conseller executiu de Turisme del Consell Insular de Mallorca, no obstant això, en data 09/06/2026 el titular del referit òrgan amplià la delegació de competències en matèria de turisme disposada amb

SIGNAT PER

tècnica jurídica
Margarita Cerdó Vandellós
15/6/2026 9:29

anterioritat, de tal forma ara l'objecte de la delegació a favor de la persona titular de la Direcció Insular de Turisme per a l'Oferta i la Qualitat la iniciació i resolució dels expedients per determinar si una activitat turística, presumptament il·legal, realitzada en habitatges d'ús residencial disposa de títol administratiu habilitant a tal efecte. La resolució corresponent es va publicar al BOIB núm. 74 de 13 de juny de 2026.

III.- Termini màxim per resoldre i notificar.

De conformitat amb l'art. 21 LPAC, en relació amb l'art. 50.3 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'administració de la comunitat autònoma de les illes balears (BOIB núm. 44, de 3 d'abril de 2003, el termini màxim per dictar la resolució d'aquest expedient i notificar-la a l'interessat és de 6 mesos, comptadors des de la data del present acord d'inici, en tractar-se d'un procediment que s'emmarca en matèria turística, que és competència normativa de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (art. 30.11 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, redactat de conformitat amb la LO 1/2007, de 28 de febrer, norma que disposa que la CAIB té la competència exclusiva en matèria de turisme.

IV.- Naturalesa i règim jurídic de l'empresa titular del portal a on s'ha detectat la publicitat que motiva la incoació d'aquest expedient.

El portal a on s'ha detectat l'anunci en qüestió pertany a l'empresa "Airbnb".

Des de la Sentència del TJUE, de 19 de desembre de 2019, a l'assumpte C-390/18 (ROJ: PTJUE 349/2019) l'activitat de les plataformes com ara Airbnb s'ha de qualificar com a servei de la societat de la informació comprès a l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2000/31/CE. En els mateixos termes, la sentència del Tribunal Suprem 2/2022, de 7 de gener, dictada en el recurs de cassació 6063/2020, és contundent en afirmar:

"La citada sentència del TJUE señala que Airbnb Ireland presta unos servicios que cumplen los cuatro requisitos acumulativos que integran la definición del concepto de "servicio de la Sociedad de la información", mencionados en el artículo 1 de la Directiva 2000/31/CE (LCEur 2000, 1838) del Parlamento Europeo y del Consejo, de 8 de junio de 2000, relativa a determinados aspectos jurídicos de los servicios de la sociedad de la información, en particular el comercio electrónico en el mercado interior (Directiva sobre el comercio electrónico, DCE), a saber, se trata de: i) un servicio prestado normalmente a cambio de una remuneración, ii) a distancia, iii) por vía electrónica y iv) a petición individual de un destinatario del servicio, pero aclara la sentencia del TJUE (apartado 50) que, si bien un servicio de intermediación que cumpla todos estos requisitos constituye, en principio, un servicio distinto del servicio subsiguiente al que está vinculado y, por tanto, debe calificarse de servicio de la sociedad de la información, "no ocurre así en el supuesto de que ese servicio de intermediación forme parte de un servicio global cuyo elemento principal sea un servicio al que corresponda otra calificación jurídica (...)"

Per la seva banda, la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears també ha tingut ocasió de pronunciar-se sobre aquest tema, així la sentència, de data 29 d'abril de 2020, dictada en el PO 20/2019, conclou, en el mateix sentit dient al seu fonament de dret cinquè:

"Así pues, AIRBNB queda protegida por las exenciones de responsabilidad previstas en la Directiva 2000/31/CE al ser considerada como operador de intermediación que se limita a una prestación

SIGNAT PER

técnica jurídica
Margarita Cerdó Vandellos
15/6/2026 9:29

neutra, meramente técnica y automática, de alojamiento de contenidos insertados por sus usuarios."

En aquest punt, cal recordar la vigència de la ja esmentada Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels serveis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic en el mercat interior. Aquesta regulació, pel que fa als proveïdors de serveis en línia en relació amb els continguts de tercers, denominats prestadors de serveis de la societat de la informació, s'ha d'adaptat a l'augment exponencial dels usuaris d'internet i als canvis produïts a les relacions amb internet fins a l'actualitat, mitjançant l'aprovació del Reglament (UE) 2022/2065 del Parlament Europeu i del Consell, de 19 d'octubre de 2022, relatiu a un mercat únic de serveis digitals i pel qual es modifica la Directiva 2000/31/CE (RSD, d'ara endavant). Aquest Reglament dona nova redacció als articles 12 a 15 de la Directiva en qüestió. En aquest sentit, cal remarcar la introducció de les obligacions de diligència deguda, publicitat i transparència informativa, requisits de notificació i actuació, mesures de suspensió i gestió de riscos per a grans plataformes i normes sobre responsabilitat dels intermediaris, entre d'altres aspectes.

V.- Naturalesa i qualificació de l'activitat turística detectada.

De conformitat amb l'art. 3 LTIB, als efectes de la referida llei, s'entén per activitat turística la destinada a proporcionar als usuaris els serveis d'allotjament, restauració, intermediació, informació, assistència o altres activitats d'entreteniment, esbarjo o esportives i la prestació de qualsevol altre servei relacionat amb el turisme (lletra b). Per altra banda, l'art. 23 LTIB determina que l'exercici d'activitats turístiques objecte de la referida norma en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears requereix la prèvia presentació de la corresponent declaració responsable d'inici d'activitat turística en els termes establerts normativament.

Al que s'ha dit, cal recordar que la publicitat per qualsevol mitjà de difusió o la realització efectiva d'una activitat turística sense haver presentat la declaració responsable d'inici d'activitat o, si s'ha presentat, però sense complir les exigències legals per exercir-la, té la consideració d'oferta il·legal o activitat clandestina, intrusisme i competència deslleial (art. 28 LTIB). Pel que fa a la comercialització d'estades turístiques a habitatges, es consideren oferta il·legal i activitat clandestina, intrusisme i competència deslleial, respectivament, i sense perjudici de la infracció que implica la resta d'incompliments normatius: a) La publicitat d'habitatges que comercialitzin estades turístiques que no hagin presentat la DRIAT a l'administració turística o que no compleixin els requisits normatius per a la seva comercialització, i b) La comercialització d'estades turístiques a habitatges que no hagin presentat la DRIAT a l'administració turística o que no compleixin els requisits normatius exigits per a la seva comercialització.

VI.- Naturalesa de l'anunci detectat.

En aquest punt, inicialment, cal deixar constància que, tal com s'ha raonat, atès que l'activitat turística en qüestió contravé la normativa sectorial aplicable, aquella resulta essencialment il·legal, circumstància que comporta la il·licitud del contingut allotjat al portal esmentat, en la mesura que, com s'ha raonat, l'anunci en qüestió fa publicitat d'una activitat turística que manca del preceptiu títol administratiu habilitant, la qual cosa determina que, de

SIGNAT PER

tècnica jurídica
Margarita Cerdó Vandellós
15/6/2026 9:29

conformitat amb la normativa sectorial aplicable (LTIB), ens trobem davant d'oferta il·legal o activitat clandestina, intrusisme i competència deslleial (art. 28 LTIB), aspecte sobre que cal deixar la deguda constància, de conformitat amb els arts. 11 i 16 LSSI, en relació amb l'art. 9 i concordants del Reglament (UE) 2022/2065.

Atesa la il·licitud del contingut publicat, en aquest punt cal parar esment al ja invocat l'art. 9 del Reglament (UE) 2022/2065 precepte que, amb el títol *Órdenes de actuación contra contenidos ilícitos*, determina que,

"1. Cuando reciban una orden de actuación contra uno o varios elementos concretos de contenido ilícito, dictada por las autoridades judiciales o administrativas nacionales pertinentes, sobre la base del Derecho de la Unión aplicable o del Derecho nacional aplicable en cumplimiento del Derecho de la Unión, los prestadores de servicios intermediarios informarán a la autoridad que haya dictado la orden, o a cualquier otra autoridad especificada en la orden, de cualquier curso dado a la orden sin dilación indebida, especificando si se ha dado curso a la orden y cuándo."

Per tant, les autoritats nacionals, mitjançant les referides ordres, poden imposar als prestadors de serveis la retirada dels continguts il·lícits de les seves pàgines web, no obstant, les ordres en qüestió han de ser concretes i referir-se a continguts il·lícits específics. En aquest sentit, l'art. 9.2 del RSD determina que:

"2. Los Estados miembros velarán por que cuando una orden a que se refiere el apartado 1 se transmita al prestador, esta cumpla al menos las siguientes condiciones:

a) que dicha orden contenga los siguientes elementos:
i) una referencia al fundamento jurídico en Derecho de la Unión o nacional de la orden,
ii) una motivación en la que se explique por qué la información es un contenido ilícito, haciendo referencia a una o varias disposiciones específicas del Derecho de la Unión o nacional en cumplimiento del Derecho de la Unión,
iii) información que identifique a la autoridad emisora,
iv) información clara que permita al prestador de servicios intermediarios identificar y localizar el contenido ilícito de que se trate, como uno o varios URL exactos y, en su caso, información adicional,
v) información acerca de los mecanismos de recurso disponibles para el prestador de servicios intermediarios y para el destinatario del servicio que haya proporcionado el contenido,
vi) en su caso, información sobre qué autoridad debe recibir la información sobre el curso dado las órdenes;

b) que el ámbito de aplicación territorial de dicha orden, en virtud de las disposiciones aplicables del Derecho de la Unión y nacional, incluida la Carta y, en su caso, los principios generales del Derecho internacional, se limite a lo estrictamente necesario para alcanzar su objetivo;

c) que dicha orden se transmita en una de las lenguas declaradas por el prestador de servicios intermediarios con arreglo al artículo 11, apartado 3, o en otra lengua oficial de los Estados miembros, acordada entre la autoridad que dicte la orden y dicho prestador, y se envíe al punto de contacto electrónico designado por dicho prestador, de conformidad con el artículo 11; cuando no esté redactada en la lengua declarada por el prestador de servicios intermediarios o en otra lengua acordada bilateralmente, la orden podrá transmitirse en la lengua de la autoridad emisora, siempre que vaya acompañada de una traducción a dicha lengua declarada o acordada bilateralmente de, al menos, los elementos establecidos en las letras a) y b) del presente apartado."

VII.- Possibilitat d'imposar multes coercitives en cas d'incompliment de l'ordre de cessació de l'activitat turística.

SIGNAT PER

tècnica jurídica
Margarita Cerdó Vandellós
15/6/2026 9:29

L'ordre de cessació de l'activitat turística no té naturalesa sancionadora, de manera que resulta executable en els termes dels arts. 38 i 98 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (d'ara endavant, LPAC). Per tant, un cop transcorregut el **termini de 10 dies** que es concedeix a la persona interessada per al compliment de l'ordre de cessació esmentada, d'acord amb l'art. 99 i següents de la LPAC, les administracions públiques podran procedir, previ apercibiment, a l'execució forçosa dels seus actes administratius, entre d'altres maneres, mitjançant la imposició de multes coercitives, en la forma i la quantia que determini la llei que n'autoritzi la imposició, reiterades en lapses de temps que siguin suficients per complir allò ordenat. Per la seva banda, l'art. 128 bis LTIB estableix que els òrgans competents poden imposar multes coercitives, previ apercibiment d'execució dels actes i resolucions de caràcter administratiu destinats al compliment d'allò determinat en la present llei i en la resta de disposicions relatives al sector turístic. D'acord amb la redacció de la LTIB aplicable en el moment de la detecció dels fets, la quantia màxima de les multes a imposar és de fins a **10.000 €**, sense que aquestes, com a mesures d'execució forçosa, tinguin caràcter sancionador, ja que la seva finalitat és forçar el compliment de l'ordre administrativa. D'altra banda, en cas de persistir en aquest incompliment, es podrà donar trasllat de la situació al Ministeri Fiscal als efectes d'exigir la responsabilitat penal que pugui correspondre.

Per tant, en atenció als antecedents i fonaments jurídics exposats, elev la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

1. Declarar que l'activitat detectada en l'immoble identificat en els antecedents no compta amb el preceptiu títol habilitant, vigent i suficient, i, per tant, ateses les previsions de la LTIB, té la consideració d'oferta il·legal o activitat clandestina, en conseqüència resulta procedent, ordenar la cessació de l'activitat turística en l'immoble assenyalat.

Si en el termini de **10 dies** no es compleix l'ordre de cessació esmentada, d'acord amb l'art. 99 i següents de la LPAC, es procedirà, previ apercibiment, a la seva execució forçosa mitjançant la imposició de multes coercitives, reiterades en cas necessari en lapses de temps que siguin suficients per complir allò ordenat. D'acord amb la redacció de la LTIB aplicable en el moment de la detecció dels fets, la quantia màxima de les multes a imposar és de **fins a 10.000 €**. D'altra banda, en cas de persistir en aquest incompliment, es podrà donar trasllat de la situació al Ministeri Fiscal als efectes d'exigir la responsabilitat penal que pugui correspondre.

2. Atesa la consideració d'oferta il·legal o activitat clandestina de l'activitat turística esmentada, correspon declarar la il·legalitat del contingut del anunci publicat en

SIGNAT PER

tècnica jurídica
Margarita Cerdó Vandellós
15/6/2026 9:29

Consell de
Mallorca

NIF: S0711002F

Turisme - Servei de sancions turístiques

Expedient 1471091H

els termes assenyalats, pels motius anteriorment exposats, als efectes prevists en els arts. 11 i 16.1 i concordants LSSI. La declaració corresponent ha de ser traslladada a la plataformes indicades en l'antecedent 2 d'aquesta resolució aquest punt, als efectes de la retirada de l'anunci corresponent.

3. La resolució que s'emeti s'haurà de notificar a Marcello Gaminara amb NIE Y2046438G, per al seu coneixement i als efectes que pertoquin

En Palma, en la data electrònica.
L'/La instructor/a

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Codi Segur de Verificació: K7AA H3AH VCWH C2WE RDCH

Proposta de resolució - SEFYCU 4587421

La comprovació de l'autenticitat d'aquest document i resta de la informació està disponible a <https://cim.secimallorca.net/>

Pàg. 9 de 9